

LITERĀRĀS VĒSTIS

MAZSALACAS PILSĒTAS BIBLIOTĒKA

Nr. 4. (119.) 2014. gada aprīlis

PADOMĀ: JA TU SATIKTU SEVI, VAI PAŠAM PATIKTU, KĀDS ESI?...

☺ Sulīgs aprīļa sveiciens! ☺

Šobrīd, kad rakstu šīs rindiņas, esmu jau sasveicinājies ar austošo sauli un pasakaino jauno dienu. Esmu izstaigājusi pāri pļavai līdz mežmalai, kur mani sagaida ne tikai pavasara smaržas un skaņas, bet arī bērzu sulas... Esmu sasmēlusies pavasara Spēku... Esmu atgriezies mājās, lai uzsāktu šo pavasarīgo Ceļu pie Jums, mūsu bibliotēkas lasītāji.

Paldies par jauno pavasari, kas ieradies, lai VISS atkal sāktos no jauna!...

Aprīlis mūsu bibliotēkā rādās diezgan aktīvs mēnesis, kad joki mijas ar nopietnību, kad svinam Lieldienas un Bibliotēku nedēļu, kuras ietvaros paredzēti arī Grāmatu svētki Rūjienā (ja arī Tu vēlies braukt, piesakies, jo organizējam transportu), kad abas ar Zani papildinām zināšanas psiholoģijas jomā, apmeklējot kursus reizi nedēļā 2 mēnešu garumā kopā ar Rūjienas novada kolēģēm, kad paredzēts LAISMAS šī mācību gada noslēgums, kad atkal skatāmas jaunas izstādes un gaidāmas jaunas grāmatas... Atliek vien sekot līdzī reklāmai un piedalīties! Lai izdodas!

Maija

PRIECĪGAS LIELDIENAS!

☺☺☺ Joku stāsti iz bibliotēku dzīves:

Apmeklētājs (vīrietis) ar virsdrēbēm pirmo reizi ienāk mūsu bibliotēkā un jautā: „Vai varētu tikt pie interneta?”

Bibliotekāre atbild: „Jā. Tikai izģērbieties!”

- „Vai pavisam?! ☺”

- „☺ ☺ ☺”
* * *

Kaimiņu novada bibliotekāre, satiekoties seminārā, palūdz grāmatu, kuras nosaukumu gan esot aizmirsusi, bet bijis kaut kas par ekoloģiju. Kāds pēcpusdienā iebraukšot pakaļ. Mūsu bibliotekāre ieskatās plauktā pie ekoloģijas, ieskatās elektroniskajā katalogā un tā arī nevar saprast, kura varētu būt pieprasītā grāmata...

Izrādījās – vajadzīgs bija Umberto **Eko** romāns «Ķēniņienes Loanas mistiskā liesma» ☺☺☺

Varbūt arī Tavā atmiņā ir kāds jocīgs stāsts saistībā ar bibliotēku? Ar prieku publicēsim.

Bērzu sulas.

Ne jau velti gada ceturto mēnesi senie latvieši nodēvējuši par sulu mēnesi. Laikā, kad zeme mostas no ziemas miega un putni atgriežas no siltajām zemēm, arī koku dzīvības sula sāk straujāk ritēt.

Atkarībā no laika apstākļiem bērzu sulas iegūšanas laiks katru gadu var būt atšķirīgs, bet parasti tas ir brīdī, kad zeme ir kļuvusi silta. Sulas tecināšana parasti ilgst mēnesi, līdz ar duļķainas sulas tecēšanu tā ir jāpārtrauc.

Tieši bērzu sula pavasara laikā uzlabos vielmaiņu un spēs attīrīt organismu. Sulas sastāvā esošās aktīvās vielas stimulē dažādu sāļu, sārņu un nogulšņu izvadīšanu no organisma. Bērzu sulu iesaka dzert, lai uzlabotu imunitāti, atvieglotu podagras, reimatisma un radikulīta radītās sāpes.

Bērzu sulu var izmantot arī skaistumkopšanā, svaigi tecinātās sulās mazgāt seju, jo to sastāvā esošās vielas uzlabo sejas krāsu un ādas elastību. Zinātāji iesaka sulas izmantot arī matu skalošanai, jo tad tie kļūstot kuplāki, labāk augot un iespējams pat atbrīvoties no blaugznām.

Izmantosim to, kas mums par velti pieejams!

LAISMIEŠI salido Pavasara saulgriežos, 20.marta pievakarē.

Doma par salidojumu radās neplānoti, tikai dažas dienas pirms mūsu kārtējās nodarbības, kas sakrita ar Pavasara saulgriežiem. Uzrunājot bijušos pulciņa dalībniekus, kuri dzīvo Mazsalacā, bet dažādu iemeslu dēļ vairs aktīvi nedarbojas pulciņā, bija sajūtama vēlme tikties, lai atcerētos un pabūtu kādu mirkli kopā šai enerģētiski tik spēcīgajā laikā. Sākotnējo ieceri Pavasari sagaidīt laukā pie ugunsкура izjauca pēdējais ziemas baltais un vējaini vēsais atvadu sveiciens, tādēļ mūsu parastajā pievakares stundā pulcējāmies bibliotēkā, šoreiz kuplākā skaitā, kā parasti.

Tā gaisotne, kas virmoja to vakar, ir neaprakstāma. Tikai dažas no esošajām LAISMAS dalībniecēm ir pievienojušās pirms pāris gadiem, pārējiem kopēju atmiņu gana. Jo īpašs prieks bijušajām par to, ka mūsu Lauris arī šoreiz bija ieradies, jo ar viņu saistās visjaunākās atmiņas. Dažas pārstāja mācīties LAISMĀ tikai tāpēc, ka Laurim tagad citas intereses priekšplānā. Esmu saglabājusi Laura paveikto LAISMAS mācību laikā, ko viņš tīši vai netīši aizmirsis bibliotēkā. Tagad viņam pašam bija interesanti pārlasīt sev rakstītās vēstules, ieskatīties savā Sapņū kartē vai zīmējumā, palasīt norādes, ko esmu katrā nodarbībā devusi...

Pārcilājot LAISMAS materiālus, atradu dažus kopējos aplikāciju darbiņus, kas arī izraisīja atmiņas... Katram jau palicis kaut kas savs, arī man. Vienīgi man šīs atmiņas vairāk no citas puses, kā jau vadītājai. Arī šajā reizē piedzīvotais katram no mums rādījās citādāk, jo mēs katrs taču esam tik atšķirīgi un tomēr mūs tajā vakarā atkal vienoja mūsu LAISMA.

Ir pagājuši 18 gadi, kopš mūsu pulciņa pirmsākumiem. Pa šo laiku ap 100 dažāda vecuma interesentu ir piedalījušies mūsu nodarbībās, bet kādi 55, kas mācījušies vismaz gadu. Viņu vidū arī vidusskolnieces un daži vīrieši. Ļoti daudz esmu mācījusies pati, dalījies, esam auguši kopā un katrs atsevišķi... Vērojot šo tikšanos, secināju, ka agrāk mēs bijām vairāk ģimeniskāki, šobrīd esam kļuvušas lietišķākas, taču dziļāk uztveram tēmas, ko apgūstam katrs tādā ceļā, kā tas viņam ir pieņemamāks. Mēs katra dalāmies ar savu skatījumu un vērojam, kas atspoguļojas. Mēs joprojām esam Ceļā uz Sevi!

PALDIES JUMS VISIEM, MANI MĪĻIE!
UZ TIKŠANOS – CITU REIZI!

Maija

INTERESANTA GRĀMATA...

Irina Tomsone "Mēness dūriens"

Aktrise un pedagoģe Irina Tomsone ir ne tikai

lieliska raksturlomu tēlotāja, bet arī izveicīga stāstniece, un viņas atmiņu un eseju krājums ir tam tiešs pierādījums. Bērniņas ainas, skolas gaitas, aktiermeistarības studijas Pēterburgā, toreiz Ļeņingradā, stāsts par radošo mūžu trijos Latvijas profesionālajos teātros un darbs ar pašdarbības

kolektīviem savijas veiklā valodā ar kolorīta, reizēm smeldzīga, humora "piedevu". Gan teātru aizkulišu dzīve, gan personīgās dzīves lappuses pāršķirtas ar saudzīgu roku, atklājot tās atziņas un situācijas, kas varētu noderēt jebkuram, no kā mācīties un izdarīt viedus secinājumus ieteicams katram. "Esmu klāt" - saka Irina Tomsone, sākot savu gudro un krāsainas poēzijas apskaņoto grāmatu "Mēness dūriens".

"Aizkustinoša, humora pilna grāmata kā Irina pati. Virtuāls randiņš ar zudušo laiku, kas dod iespēju tikties ar nākotni. Iesaku izlasīt! Mēness dūriens garantēts." (Dace Eversa, Valmieras teātra aktrise)

Tādas atsauksmes atradu internetā. Atzīstos, ka šī aktrise man bija maz pazīstama un pat tā īsti negrasījās šo grāmatu lasīt. Taču – ieteica bijusī kolēģe, kura izvēlējās to jauno grāmatu dienā mūsu bibliotēkā. Un patiesi – grāmata uzrakstīta aizraujoši! Man patika. Paldies Vijai par ieteikumu un aktrisei – par veikumu!

Padomā par to, kas Tev rada prieku, kas izraisa smaidu un par ko pēdējā laikā esi smaidījis, smējies!

Kas vispār šī brīža dzīvē ļauj priecāties, izjust gandarījumu?

Cik daudz Tu pats sniedz smaidu un smaidi?

Un cik Tu dzīvo pats savām domām?

Vai Tava dzīve nes pozitīvas izmaiņas kopējā sistēmā? Ar savu piemēru var mainīt daudz.

Kas būtu vistrakākais, neiespējamais un pārsteidzošākais scenārijs, tāds, ar rozīnīti, Tev?

Vai pirms gada spēji iztēloties tādu realitāti, kāda ir tagad?

Veiksmi!

RAKSTI ARĪ TU – PAR TO, KAS BIJIS, PAR TO, KAS BŪS, PAR TO, KAS PRIECĒ, PAR TO, KAS SATRAUC, PAR TO, KO VĒLIES, LAI UZZINA CITI! DALIES AR SAVU GAISMU UN SAVU SIRDŠ SILTUMU!

Ar mīlestību un pateicību šo izdevumu veidoja bibliotekāre **Maija Reinvalde**

Tālr.: 64251246; e-pasts: maija.r@sveiks.lv

<http://www.mazsalaca.lv/>